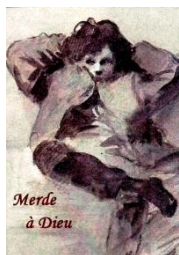

Autiomaan ja epätoivo

Kerrontaa vuodesta
1991
(ainakin)

MATTI PAASIO

Merde à Dieu · Helsinki

*Omistan teoksen TIMO KARVISELLE,
kiitoksena Amerikan Psykosta,
sekä FATIMALLE:*

*Now darling don't you marry
Don't marry the milkman
Cause he's always
making the round...*

- TIM BUCKLEY

ISBN 978-952-69015-0-3

Toinen, paranneltu painos.

© 2018 Matti Paasio & Merde à Dieu

@mspaaz

Kannessa on käytetty Annastiina Mäkitalon Suur-Helsingin
luterilaisille suunnittelemaa joulukalenteria, vm. 2017.

Säämies on jäämies

Totuus on tämä. Olin rakentanut valepommin hyvissä ajoin ennen elokuvan alkua. Uhrasin pelote-kranaattiin yhden ensiluokkaisen kenkälaatikon, kännykän laturin, parin euron sadetakin ja vanhan tomaatin. Jätin räjähteen kulttuurikeskuksen vessakoppiin viemäriputken viereen. Istuin yläkertaan odottamaan historiallisia vieraita. Halusin tarjota heille ja heidän faneilleen sitä kauan kaivattua omaa lääketettä.

Hain pommin pois. Heitin sen pesutilan suljettuun roskalaatikkoon. Luukku jäi vaappumaan vieterin varaan. Ulos, se kuiski, häivy, liukene.

Minusta ei ollut siihen. En yltänyt edes oman tarinani sankariksi. Aloin harrastaa asioita, jotka tuottavat iloa ja mielihyvää. Niin neuvottiin; vuosi vierähti. Rakentelin ääniraitoja elokuvaan, joita ei ollut vielä tehty.

Käytin kaikissa valmista musiikkia, yhden

artistin yhtä albumia vuodelta 1970. Nyt soi
Laulu seireenille: olen ymmälläni kuin osteri.

ANTOISAA ELOKUVAILTAA!

Tai sitten ei. Terroristijärjestö Säämiehestä kautta rantain kertova Ikuiset liittolaiset on kauheinta kukkua, jolla Hollywood on katsojia kiusannut. Elokuvan nimi kuuluu alkukielellä *The Company You Keep*, kenen leipää syöt. Nimi viittaa suoraan sivuosan esittäjä Shia La Beoufiin. Shian videoteosta Kiasmassa tulivat varta vasten sabotoimaan paikalliset vaihtoehto-oikeiston sanantuoajat. Olkoon Shia Woyzeck ja leffan nimi enne. Aikamme sankari saa pian näyttelijän hommista tarpeekseen ja alkaa hengata paremmissa, taiteilija- ja aktivisti-piireissä. Aiotko oppia varastamaan? Puhut kymmentä kieltä, vaan ei ole asiaa? Hanki hyvä mies neuvo alansa parhailta.

Takaisin illan elokuvaan. Liittolaiset on ohjannut Robert Redford, joka puhui itselleen myös pääosan. Voima-lehden kustannuspäällikkö (miksei tuottaja?) Tuomas Rantanen

pitää leffasta. Ja asia on sillä pihvi: julistan tekeleen täten rappiotaiteeksi, johon ei kannata koskea metrin kepilläkään. Rappiotaide tarkoittaa tässä etuoikeutettujen toisilleen tuottamaa, tarkkaan pureksittua soseruokaa, jota läiskitään laastiksi muistisairaana asiakkaan silmiin, korviin ja nenään.

Time-lehden mukaan terroristit esitetään elokuvassa kuin jonkin hajonneen, 1970-luvulla toimineen bändin jäsenet. Eivät he murhaajia olleet, vaan radikaaleja! Miksi muun maailman pitää kuunnella, kun vanhat hipit valehtelevat? Katsotaan mieluummin mikä tahansa jakso uusnatsien murhasarjaa aukovasta kolmi-osaista tv-draamasta *NSU: German History X*. Siinä riittää radikaaleja. Heitetään kyytipojaksi vielä Fatih Akinin aneeminen kostofantasia *In the Fade*, niin saadaan kerralla taju kankaalle.

Äänestetään. Mistä filmistä pidit eniten?

Kolmikon ensimmäisenä putoaa poikkeuksetta Amerikan ihme, sääaseman sisäsiittolaiset. Tyhjästä on paha nyhjästä, eli Akinin yritys karsiutuu seuraavaksi. A. Smithin sormi osoittaa armotta voittajaa, joukkomurhaa Pariisissa – tai siis ympäri Saksan-

maan.

Poltettavien pinoon voi viskata myös kotimaisen tuotannon *War/Peace*, joka herkuttelee samassa pöydässä Redfordin kanssa – valedokumentin keinoin tosin. Vastaavaa skeidaa voi syntyä vain verovaroilla ja yhdessä maassa.

Näin propagandaelokuvan (joka *War/Peace* heti alkuun iloisesti ilmoittaa olevansa, ikään kuin sen jälkeen voisi valehdella huoletta) taannoin Espoon elokuvajuhlilla. Filmin viesti oli, että kapitalisti ja tavallinen kansa ajoivat radikaalit terrorin tielle, kun eivät ymmärtäneet, kuunnelleet näitä. Selityshän on täsmälleen sama, jota jokainen kouluampuja ja Yhdysvaltain presidentti uhrilleen tyrkyttää.

Säämiehen keulakuva, terroristi Bill Ayers oli näytöksessä paikalla. Vaimonkin piti tulla, mutta tauti ja terroristin vakuutusyhtiö vaativat jättämään väliin. Bill, tulinen vallankumouksellinen, toimikin parhaiten seisaaltaan ja soolona. Hän oli yllättävän hauska heppu, muistutti aika lailla John McEnroeta, tuittupäätä, joka oli vanhemmiten vähän seestynyt.

Vai oliko hän seestynyt vain vähän?

Vaihdoin pari sanaa Ayersin kanssa. Juttelimme vessassa. (Nuo kaameat paskahuussin posauttajat! FBI:n lempinimi säämiehille ja -naisille kuului niin. Posauttajia ei niitattu huussiin. He hoisivat niittaamisen.) Kun tulimme ulos, valokuvaajat räpsivät kuvia Billistä, joka juuri tähdensi jotain seikkaa, päällisin puolin yhä keskustelun pauloissa.

Turvamiehiä ei näkynyt missään.

Kuka keksii suomenkielisen vastineen sanalle *impunity*? Yllä esitettyä saa hyödyntää määritelmässä.

Ja tähän huomioon voimmekin päättää tarpeettoman esipuheeni.